

## Chambre des Représentants

27 JUIN 1951.

### PROPOSITION DE LOI

tendant à autoriser le Ministre de la Justice à accorder en certains cas remise totale ou partielle du montant des dommages-intérêts dus à l'Etat du chef d'infraction aux dispositions du Chapitre II, Titre I, Livre II, du Code Pénal.

### RAPPORT COMPLÉMENTAIRE FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DE LA JUSTICE <sup>(1)</sup>, PAR M. CHARPENTIER.

MESDAMES, MESSIEURS.

Au cours de la discussion en séance publique, la proposition de loi a été renvoyée en Commission en raison du dépôt, par le Gouvernement, de certains amendements qui en limitent la portée.

La proposition tendait à corriger l'inégalité des montants accordés à l'Etat comme dommages et intérêts, contre les personnes condamnées du chef d'incivisme. Elle voulait créer l'égalité complète, impliquant la révision des transactions acquises et le remboursement de certaines sommes déjà perçues par l'Etat. En outre, l'application de la loi était confiée au Ministre de la Justice. Sur ces trois points, le Gouvernement, au cours de la discussion publique, a estimé ne pouvoir suivre l'auteur de la proposition, ni votre Commission de la Justice, qui, en séance du 24 janvier 1951, avait approuvé cette proposition par 17 voix contre 2.

Il est à noter que la proposition, déposée une première fois le 17 août 1949 (Doc. n° 22, S.E. 1949), prévoyait, en son article 2, les remboursements tendant à une égalisation

(1) Composition de la Commission : M. Joris, président; MM. Charlotiaux, Charpentier, De Gryse, De Peuter, M<sup>me</sup> De Riemaeker-Legot, MM. du Bus de Warnaffe, Fimmers, Hermans (Fernand), Lambotte, Nossent, Oblin, Robyns. — Bohy, Camby, Collard, Craeybeckx, Deruelles, M<sup>me</sup> Fontaine-Borget, MM. Hossey, Housiaux, Soudan. — Janssens, Leclercq.

Voix :

158 (S. E. 1950) : Proposition de loi.

322 : Rapport.

484, 488, 496 et 539 : Amendements.

## Kamer der Volksvertegenwoordigers

27 JUNI 1951.

### WETSVOORSTEL

strekkende tot machtiging van de Minister van Justitie om in sommige gevallen kwijtschelding of vermindering te verlenen van het bedrag der schadevergoeding toegekend aan de Staat wegens inbreuk op de bepalingen van Hoofdstuk II, Titel I, Boek II, van het Wetboek van Strafrecht.

### AANVULLEND VERSLAG NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE <sup>(1)</sup>, UITGEBRACHT DOOR DE HEER CHARPENTIER.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Tijdens de bespreking in openbare vergadering, werd het wetsvoorstel naar de Commissie verwezen omdat de Regering amendementen had ingediend tot beperking van de draagwijdte er van.

Het wetsvoorstel had de verbetering ten doel van de ongelijkheden tussen de aan de Staat als schadevergoeding toegekende bedragen welke door personen, wegens incivisme veroordeeld, verschuldigd zijn. Het wilde een volledige gelijkstelling tot stand brengen, hetgeen herziening van de verworven minnelijke schikkingen en de terugbetaling van sommige door de Staat reeds ontvangen bedragen insluit. Bovendien werd de toepassing van de wet toevertrouwd aan de Minister van Justitie. In zake deze drie verschillende punten, meende de Regering, in de loop van de openbare behandeling, de indiener van het wetsvoorstel niet te kunnen volgen, evenmin als de Commissie voor de Justitie die, ter vergadering van 24 Januari 1951, dit wetsvoorstel met 17 tegen 2 stemmen had goedgekeurd.

Er valt op te merken dat het wetsvoorstel, hetwelk een eerste maal op 17 Augustus 1949 (Stuk n° 22, B.Z. 1949) werd neergelegd, in zijn artikel 2 terugbetalingen voorzag

(1) Samenstelling van de Commissie : de heer Joris, voorzitter; de heren Charlotiaux, Charpentier, De Gryse, De Peuter, Mevr. De Riemaeker-Legot, de heren du Bus de Warnaffe, Fimmers, Hermans (Fernand), Lambotte, Nossent, Oblin, Robyns. — Bohy, Camby, Collard, Craeybeckx, Deruelles, Mevr. Fontaine-Borget, de heren Hossey, Housiaux, Soudan. — Janssens, Leclercq.

Zie :

158 (B. Z. 1950) : Wetsvoorstel.

322 : Verslag.

484, 488, 496 en 539 : Amendementen.

complète. Elle fut soutenue en Commission de la Justice le mardi 14 février 1950 par les représentants des Ministres de la Justice et des Finances qui demandèrent en outre que la proposition fut applicable dans les cas de transactions déjà conclues. Les travaux de votre Commission avaient donc suivi les suggestions de l'Administration. La compétence du Ministre de la Justice avait été décidée également le 24 janvier 1951 sur la suggestion des deux départements intéressés.

Le nouveau point de vue adopté par le Gouvernement fut jugé pourtant judicieux par votre Commission et ses amendements ont été adoptés.

Une proposition de renvoi au Conseil d'Etat a été rejetée par 9 voix contre 7.

\*\*

Ainsi que l'indiquait le rapport de votre Commission (n° 322), il y avait lieu de modifier l'intitulé originaire de la proposition, qui reste indiqué en tête de ce rapport comme du présent rapport complémentaire. Mais la modification proposée devient différente.

Il y a lieu de remplacer les mots : « Ministre de la Justice », par les mots : « Ministre des Finances ».

Il n'y a plus lieu d'ajouter les mots : « ou restitution », mais au contraire de supprimer les mots : « totale ou ».

L'intitulé devient ainsi le texte qu'on trouvera en annexe au présent rapport complémentaire.

\*\*

A l'article premier, votre Commission a donc adopté l'amendement du Gouvernement donnant compétence au Ministre des Finances plutôt qu'au Ministre de la Justice.

La majorité de votre Commission a ainsi souligné que le Gouvernement ne procède pas à une révision des décisions judiciaires, ce qui heurterait nos principes constitutionnels; par l'organe du Ministre des Finances, l'Etat belge, créancier de certaines personnes, fera seulement abandon de partie de sa créance.

Votre Commission a décidé d'employer le présent au lieu du futur, en disant que le Ministre des Finances « peut » et non qu'il « pourra ». Simple toilette de texte, conforme aux traditions de rédaction.

Adoptant par 12 voix et 5 abstentions l'amendement de M. Fimmers (n° 484), sous-amendé par M. Leclercq, votre Commission a remplacé les mots « sur avis conforme », par les mots « après avoir recueilli l'avis ». Le mot « conforme » disparaît donc. Il soulevait diverses difficultés, notamment pour le cas où le Ministre aurait estimé devoir réduire les montants dus, mais sans tomber à un montant aussi réduit que l'avis de la Commission. Toutefois, le motif essentiel de la suppression du mot « conforme » est que les Ministres ne doivent jamais se faire couvrir par une Commission; ce serait contraire à la responsabilité ministérielle. Après avoir recueilli l'avis de la Commission, le Ministre décidera librement; il portera aussi, devant le Parlement et l'opinion, la responsabilité exclusive de sa décision; c'est dans l'ordre de nos institutions.

welke de volkomen gelijkstelling ten doel hadden. Het werd in de Commissie voor de Justitie op Dinsdag 14 Februari 1950 verdedigd door de vertegenwoordigers van de Ministers van Justitie en van Financiën, die bovendien vroegen dat het wetsvoorstel ook zou gelden voor de reeds getroffen minnelijke schikkingen. Bij de werkzaamheden van uw Commissie werd dus rekening gehouden met de voorstellen van het Bestuur. Op voorstel van de twee betrokken departementen, werd de bevoegdheid van de Minister van Justitie eveneens op 24 Januari 1951 erkend.

Het nieuw standpunt dat de Regering heeft ingenomen, werd echter door uw Commissie voor gegrond gehouden, en haar amendementen werden aangenomen.

Een voorstel tot verwijzing naar de Raad van State werd verworpen met 9 tegen 7 stemmen.

\*\*

Zoals in het verslag van uw Commissie werd aangestipt (n° 322), diende de oorspronkelijke titel van het voorstel te worden gewijzigd, titel die werd gehandhaafd aan het hoofd van dit aanvullend verslag. De voorgestelde wijziging verschilt echter.

De woorden « Minister van Justitie » moeten vervangen worden door de woorden « Minister van Financiën ».

De woorden « of teruggave » moeten niet meer worden toegevoegd, de woorden « gehele of », integendeel, weggelaten.

Aldus bekomt men als titel de tekst die voorkomt in de bijlage van dit aanvullend verslag.

\*\*

In het eerste artikel heeft uw Commissie dus rekening gehouden met het amendement van de Regering, waarbij bevoegdheid wordt verleend aan de Minister van Financiën veeleer dan aan de Minister van Justitie.

De meerderheid van uw Commissie heeft er aldus op gewezen dat de Regering niet overgaat tot een herziening van de rechterlijke beslissingen, wat tegen onze grondwettelijke beginselen zou indruisen; door bemiddeling van de Minister van Financiën, ziet de Belgische Staat, schuldeiser van zekere personen, alleen af van een gedeelte van zijn schuldvordering.

Uw Commissie besloot, in de Franse tekst, de tegenwoordige tijd in plaats van de toekomstige tijd te gebruiken, en te verklaren : « Le Ministre des Finances peut... » en niet : « pourra ». Het gaat hier eenvoudig om een vormverbetering, die overeenstemt met de traditie.

Uw Commissie keurde met 12 stemmen en 5 onthoudingen het amendement van de heer Fimmers (n° 484), gesubamendeerd door de heer Leclercq, goed en zij verving de woorden « op eensluidend advies » door de woorden « na het advies te hebben ingewonnen ». Bijgevolg valt het woord « eensluidend » weg. Dit deed verscheidene moeilijkheden oprijzen, o. m. in het geval waarin de Minister zou gemeend hebben de verschuldigde bedragen te moeten verminderen, zonder echter een bedrag te bereiken dat zo laag zou zijn als dat hetwelk, in het advies van de Commissie, zou worden aangegeven. De hoofdreden van de weglating van het woord « eensluidend » ligt echter in het feit dat de Ministers nooit mogen schuilgaan achter een Commissie; dat zou in strijd zijn met de ministeriële verantwoordelijkheid. Na het advies van de Commissie te hebben ingewonnen, zal de Minister vrij beslissen; aldus zal hij, voor het Parlement en voor de openbare mening, de uitsluitende verantwoordelijkheid van zijn beslissing dragen; dat stemt overeen met de geest van onze instellingen.

Pour le même motif, votre Commission, par 9 voix contre 6 et 1 abstention, a rejeté l'amendement de M. Leburton (n° 496) proposant d'introduire dans la Commission des délégués de groupements patriotiques et de victimes de la guerre. C'est l'administration qui doit documenter le Ministre, et suivant des considérations purement techniques.

Les mots « ou restitution » et « ou totale » sont supprimés, la Commission marquant ainsi premièrement qu'aucune somme perçue ne sera restituée, et secondement qu'il n'entre pas dans l'intention du législateur ni du gouvernement que la renonciation aux dommages-intérêts puisse porter sur la totalité de la somme due. Cette dernière restriction marque qu'il ne peut être question de revenir sur le principe de la condamnation.

In fine de l'article premier qu'elle propose, votre Commission, à l'unanimité, a ajouté les mots : « en vertu d'une décision judiciaire définitive » pour marquer que les transactions conclues avec les délinquants ne sont pas sujettes à révision. Quant aux dommages-intérêts dus en vertu d'une décision judiciaire non définitive, le Ministre des Finances a le pouvoir de les réduire sans devoir faire appel à la loi proposée.

L'article premier a été adopté par 8 voix contre 7 et 1 abstention.

\*  
\*\*

Votre Commission, par 11 voix contre 4 et 1 abstention, a adopté un article 2 (nouveau), proposé par M. Deruelles et amendé par M. Leclercq. Il permet au Ministre de revenir sur la décision de remise, s'il apparaît que la décision a été basée sur des éléments faux ou inexacts.

Il ne s'agit pas de revenir sans motif grave sur les décisions prises. Mais il serait inadmissible que des réductions fussent obtenues grâce à des dissimulations importantes. Lorsque la vérité apparaîtra, le Ministre rétablira la situation exacte.

\*  
\*\*

Un nouvel article 3 a été formé des dispositions organiques portées jusqu'ores en l'article premier et dans l'ancien article 2. Cette amélioration résulte d'un amendement de M. du Bus de Warnaffe adopté à l'unanimité.

Un amendement du Gouvernement (n° 488) est incorporé dans cet article, dans le but principal de permettre au Ministre de fixer le délai dans lequel les demandes de remise partielle doivent être introduites, à peine de forclusion. Le délai pour l'application du nouvel article 2 sera fixé également par le Ministre, car il s'agit aussi d'une « introduction de cause ».

Un amendement de M. Janssens a été adopté à l'unanimité, disant que l'avis de la Commission doit porter à la fois sur le principe de la remise et sur le montant de celle-ci.

\*  
\*\*

Enfin, l'article 3 réglant le droit d'enregistrement devient l'article 4.

Le Gouvernement a fait préciser (n° 488) que l'assimilation de la décision ministérielle à une décision judiciaire n'est qu'une simple fiction fiscale ayant pour but d'autoriser la réduction du droit d'enregistrement.

Dans le cas du nouvel article 2, le montant des dommages-intérêts étant relevé, le droit de 2 % sur le relèvement sera dû automatiquement.

Om dezelfde reden, verwierp uw Commissie, met 9 tegen 6 stemmen en 1 onthouding, het amendement van de heer Leburton (n° 496), dat er toe strekte in de Commissie afgevaardigden van vaderlandslievende groeperingen en van groeperingen van oorlogsslachtoffers op te nemen. Het Bestuur moet de Minister voorlichten, en dit aan de hand van louter technische overwegingen.

Door het weglaten van de woorden « gehele of » en « of teruggave » wijst de Commissie er ten eerste op, dat geen geïnd bedrag terugbetaald zal worden, en ten tweede, dat het de bedoeling niet is, noch van de wetgever, noch van de Regering, dat de afstand van de schadevergoeding zou kunnen slaan op het gans verschuldigd bedrag. Deze beperking betekent dat er geen sprake van zijn kan terug te komen op het beginsel van de veroordeling.

In fine van het eerste artikel, dat zij voorstelt, heeft uw Commissie de woorden « krachtens een definitieve rechterlijke beslissing » eenparig toegevoegd, om te doen uitschijnen, dat minnelijke schikkingen welke met de delinquenten werden getroffen, niet vatbaar zijn voor herziening. Wat de schadevergoeding betreft, die verschuldigd is krachtens een niet-definitieve rechterlijke beslissing, is de Minister van Financiën gemachtigd ze te verminderen zonder beroep te moeten doen op de voorgestelde wet.

Het eerste artikel werd goedgekeurd met 8 tegen 7 stemmen en 1 onthouding.

\*  
\*\*

Uw Commissie, met 11 tegen 4 stemmen en 1 onthouding, heeft een artikel 2 (nieuw) goedgekeurd, dat door de heer Deruelles voorgesteld en door de heer Leclercq geamendeerd werd. De Minister wordt er door gemachtigd een beslissing tot kwijtschelding terug in te trekken, wanneer blijkt dat de beslissing steunde op valse of onjuiste gronden.

Er is geen sprake van, de genomen beslissingen in te trekken zonder gewichtige reden. Maar het zou onduidelijk zijn dat verminderingen verkregen werden dank zij belangrijke ontduikingen. Wanneer de waarheid aan het licht komt, zal de Minister de juiste toestand herstellen.

\*  
\*\*

Een nieuw artikel 3 werd samengesteld door middel van de organieke bepalingen die tot dusver vervat waren in het eerste artikel en in het vroeger artikel 2. Deze verbetering vloeit voort uit een amendement van de heer du Bus de Warnaffe, dat met eenparigheid van stemmen aangenomen wordt.

Een Regeringsamendement (n° 488) wordt in dit artikel ingelast, met als voornaamste doel, aan de Minister machtiging te verlenen om de termijnen vast te stellen, binnen welke de aanvragen om gedeeltelijke kwijtschelding, op straffe van uitsluiting, moeten ingediend worden. De termijn voor de toepassing van het nieuwe artikel 2 zal ook door de Minister bepaald worden, want het gaat hier eveneens om de « inleiding van een zaak ».

Met eenparigheid van stemmen wordt een amendement van de heer Janssens goedgekeurd, waarbij bepaald wordt dat het advies van de Commissie betrekking moet hebben zowel op het beginsel van de kwijtschelding als op het bedrag er van.

\*  
\*\*

Artikel 3, ten slotte, waarbij het registratierecht wordt geregeld, wordt artikel 4.

De Regering heeft er op gewezen (n° 488) dat de gelijkstelling van de ministeriële beslissing met een rechterlijke beslissing eenvoudig een fiscale fictie is, met het doel de vermindering van het registratierecht te wettigen.

Wanneer, in het geval bepaald bij het nieuw artikel 2, het bedrag der schadevergoeding verhoogd wordt, is het recht van 2 % op de verhoging automatisch verschuldigd.

Ces dispositions concernant le droit d'enregistrement pourraient paraître bien minutieuses; ne serait-il pas plus simple que le Ministre tienne compte du droit dû sur le montant originaire pour fixer le montant de la réduction? Non, car il est des cas où, d'après les changements de la jurisprudence des tribunaux, le droit d'enregistrement pourra dépasser le montant à exiger réellement du débiteur.

La disposition de l'article 4 est donc nécessaire. Elle fut adoptée par 9 voix contre 7 abstentions.

\*\*

M. Bohy déposa un amendement tendant à la publication au *Moniteur belge* des décisions de remise avec l'indication des bénéficiaires et du montant abandonné. M. le Ministre de la Justice exprima l'avis que les décisions particulières ne devaient pas être débattues publiquement, pas plus que ne le sont les mesures de grâce en d'autres matières. L'amendement fut repoussé par 9 voix contre 7.

\*\*

La proposition de loi amendée, et se lisant dans le texte annexé au présent rapport complémentaire, a été adoptée par 9 voix contre 7.

\*\*

Au cours des discussions, M. le Ministre, des Finances a précisé que le vote de la loi ne marquera pas un relâchement dans les recouvrements, mais au contraire une accélération, après fixation des montants défendables. Si le Gouvernement appuie et amende la proposition, c'est dans l'intérêt du Trésor. Les décisions fermes faciliteront les recouvrements.

M. le Ministre des Finances déclara que ses décisions tiendront compte notamment :

- 1° de la condamnation pénale;
- 2° des variations de la jurisprudence des tribunaux;
- 3° des possibilités de paiement des débiteurs;
- 4° des bénéfices par eux fait pendant la guerre;
- 5° des paiements fiscaux et des confiscations, l'impôt spécial restant privilégié par rapport aux dommages-intérêts;
- 6° des considérations d'humanité et des moyens de subsistance de la famille.

La loi permettra de liquider l'Office des Séquestres.

Le Ministre ne pense pas qu'il y aura lieu de faire des abandons sur décisions judiciaires récentes, parce que la jurisprudence actuelle constitue une base minimum et raisonnable.

Il signale que l'impôt spécial sur les fournitures à l'ennemi a rendu 400 millions de francs en mai 1951, soit dix fois plus qu'en aucun mois de 1950.

Quant aux paiements indus faits à des victimes de la guerre qui étaient de bonne foi, le Ministre se déclare disposé à faire légiférer en faveur des intéressés. Mais la question dépasse la présente proposition de loi.

\*\*

Le présent rapport a été adopté par 8 voix contre 6.

Le Rapporteur,  
E. CHARPENTIER.

Le Président,  
L. JORIS.

Deze bepalingen betreffende het registratierecht kunnen wellicht beuzelachtig lijken; ware het niet eenvoudiger dat de Minister, bij het vaststellen van het bedrag der vermindering, rekening houde met het recht dat op het oorspronkelijk bedrag verschuldigd was? Toch niet, want er zijn gevallen waarin, volgens de veranderingen in de rechtspraak der rechtbanken, het registratierecht hoger zou kunnen zijn dan het bedrag dat werkelijk van de schuldenaar dient geëist.

De bepaling van artikel 4 is dus onontbeerlijk. Zij wordt aangenomen met 9 stemmen en 7 onthoudingen.

\*\*

De heer Bohy stelde een amendement voor, dat er toe strekt de beslissingen tot kwijtschelding in het *Belgisch Staatsblad* te doen bekendmaken, met vermelding van de begunstigten en van het prijsgegeven bedrag. De heer Minister van Justitie is van oordeel dat de afzonderlijke beslissingen niet in het openbaar zouden mogen besproken worden, evenmin als de genademaatregelen op andere gebieden. Het amendement werd verworpen met 9 tegen 7 stemmen.

\*\*

Het geamendeerd wetsvoorstel, dat voorkomt in de bij dit aanvullend verslag gevoegde tekst, werd goedgekeurd met 9 tegen 7 stemmen.

\*\*

In de loop van de besprekingen heeft de heer Minister van Financiën nader bepaald, dat de goedkeuring van de wet geen verslapping van de terugvorderingen zal betekenen, maar wel integendeel een bespoediging er van, na vaststelling van de verantwoorde bedragen. Wanneer de Regering het voorstel steunt en amendeert, is zulks in het belang van de Schatkist. De vaste beslissingen zullen de terugvorderingen vergemakkelijken.

De Minister van Financiën verklaarde, dat hij in zijn beslissingen rekening zal houden met :

- 1° de strafrechtelijke veroordeling;
- 2° de verschillen in de rechtspraak van de rechtbanken;
- 3° het betalingsvermogen van de schuldenaars;
- 4° de winst die zij tijdens de oorlog hebben gemaakt;
- 5° de belastingbetalingen en de verbeurdverklaringen, met dien verstande dat de speciale belasting een voorrecht blijft genieten op de schadevergoeding;
- 6° menslievende overwegingen en bestaansmiddelen van het gezin.

De wet zal de vereffening van de Dienst van het Sequester mogelijk maken.

De Minister denkt niet, dat het nodig zal zijn afstanden op onlangs gewezen rechterlijke beslissingen te doen, omdat de tegenwoordige rechtspraak een redelijke minimum-basis uitmaakt.

Hij stipt aan, dat de speciale belasting op de leveringen aan de vijand, in Mei 1951, 400 miljoen frank heeft opgebracht, zegge tienmaal meer dan in hetzij welke maand van 1950.

In verband met de betalingen welke ten onrechte werden gedaan aan oorlogsslachtoffers die te goeder trouw waren, verklaart de Minister, dat hij bereid is, een wet te laten goedkeuren ten voordele van belanghebbenden. Maar het vraagstuk valt buiten het raam van dit wetsvoorstel.

\*\*

Dit verslag werd goedgekeurd met 8 tegen 6 stemmen.

De Verslaggever,  
E. CHARPENTIER.

De Voorzitter,  
L. JORIS.

## TEXTE PROPOSÉ PAR LA COMMISSION.

## NOUVEL INTITULÉ.

## PROPOSITION DE LOI

autorisant le Ministre des Finances à accorder, en certains cas, remise partielle du montant des dommages-intérêts dus à l'Etat du chef d'infraction aux dispositions du Chapitre II, Titre I, Livre II du Code pénal.

## Article premier.

Le Ministre des Finances peut, après avoir recueilli l'avis d'une Commission créée par arrêté royal, accorder remise partielle des dommages-intérêts dus à l'Etat, en vertu d'une décision judiciaire définitive et en raison d'une infraction aux dispositions du Chapitre II, Titre I, Livre II, du Code pénal.

## Art. 2.

La remise ainsi accordée peut être rapportée, en tout ou en partie, par le Ministre des Finances, après avoir recueilli l'avis de la Commission, s'il apparaît que la décision a été basée sur des éléments faux ou inexacts.

## Art. 3.

La Commission est composée d'un magistrat effectif ou honoraire qui la préside, et de trois membres : un fonctionnaire du Ministre de la Justice, un fonctionnaire du Ministre des Finances et un représentant de l'Office des Séquestres.

L'arrêté royal créant la Commission en déterminera aussi le fonctionnement, ainsi que la procédure. Il fixera les délais de forclusion pour l'introduction des causes.

En cas de parité des voix, celle du président est prépondérante. L'avis de la Commission portera, à la fois, sur le principe de la remise et sur le montant de celle-ci.

## Art. 4.

L'article 210 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe est rendu applicable aux cas de réduction des dommages-intérêts visés à l'article premier. Pour l'application de cette disposition, la décision du Ministre des Finances est assimilée à la décision judiciaire coulée en force de chose jugée infirmant totalement ou partiellement un jugement ou arrêt antérieur.

Dans le cas de l'article 2, le droit d'enregistrement de 2 % est perçu sur le montant pour lequel la remise est rapportée.

## TEKST VOORGESTELD DOOR DE COMMISSIE.

## NIEUWE TITEL.

## WETSVOORSTEL

tot machtiging van de Minister van Financiën om in sommige gevallen gedeeltelijke kwijtschelding te verlenen van het bedrag der schadevergoeding toegekend aan de Staat wegens inbreuk op de bepalingen van Hoofdstuk II, Titel I, Boek II, van het Wetboek van Strafrecht.

## Eerste artikel.

De Minister van Financiën kan, na het advies te hebben ingewonnen van een Commissie opgericht door koninklijk besluit, gedeeltelijke kwijtschelding verlenen van de schadevergoeding, krachtens een rechterlijke eindbeslissing toegekend aan de Staat en wegens een misdrijf tegen de bepalingen van Hoofdstuk II, Titel I, Boek II, van het Wetboek van Strafrecht.

## Art. 2.

De aldus verleende kwijtschelding kan geheel of gedeeltelijk door de Minister van Financiën worden ingetrokken, na het advies van de Commissie te hebben ingewonnen, indien het blijkt dat de beslissing steunde op valse of onjuiste gegevens.

## Art. 3.

De Commissie bestaat uit een werkend of ere-magistraat, die ze voorziet, en uit drie leden : een ambtenaar van het Ministerie van Justitie, een ambtenaar van het Ministerie van Financiën en een vertegenwoordiger van de Dienst van het Sequester.

Het koninklijk besluit, waarbij de Commissie wordt opgericht, bepaalt eveneens de werkwijze en de rechtspleging er van. Het bepaalt de termijnen van verval voor de inleiding der zaken.

Bij staking van stemmen, is de stem van de voorzitter doorslaggevend. Het advies van de Commissie slaat zowel op het beginsel van de kwijtschelding als op het bedrag er van.

## Art. 4.

Artikel 210 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten wordt toepasselijk gemaakt op de gevallen van vermindering van de in het eerste artikel bedoelde schadevergoeding. Voor de toepassing van die bepaling wordt de beslissing van de Minister van Financiën gelijkgesteld met de in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing, waarbij een vroeger vonnis of arrest geheel of ten dele wordt tenietgedaan.

In het geval van artikel 2 wordt het registratierecht van 2 % geheven op het bedrag waarvoor de kwijtschelding wordt ingetrokken.